

Svet Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu je na podlagi tretje alineje enajstega odstavka 51.h člena Zakona o visokem šolstvu (Ur.l.RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – Zštip, 15/08 – odločba US, 64/08, 86/09 in 62/2010 – ZUPJS) na svoji enajsti seji dne 18. novembra 2010 določil

MERILA ZA KREDITNO VREDNOTENJE ŠTUDIJSKIH PROGRAMOV PO ECTS

1. člen (vsebina)

Ta akt vsebuje merila za kreditno vrednotenje študijskih programov po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu (v nadaljnjem besedilu: ECTS) in za opredelitev minimalnega deleža izbirnosti v študijskih programih.

2. člen (namen kreditnega sistema študija)

ECTS je sistem za nabiranje in prenos kreditnih točk. Izboljšuje preglednost in primerljivost sistemov in študijskih programov ter omogoča mobilnost študentov in medsebojno priznavanje opravljenih študijskih obveznosti. Uporablja se za nabiranje kreditnih točk, potrebnih za končanje študijskega programa, pa tudi za prenos kreditnih točk iz enega študijskega programa v drugega, in sicer med visokošolskimi zavodi v Republiki Sloveniji ter visokošolskimi zavodi iz Republike Slovenije in tujine.

ECTS pripomore k privlačnosti evropskega visokega šolstva v primerjavi s sistemi zunaj njega, lajša dostop na trg dela, omogoča pa tudi priznavanje znanja, usposobljenosti in zmožnosti, pridobljenih s formalnim ali neformalnim učenjem in tako pripomore k razširjanju in uveljavljanju vseživljenjskega učenja.

ECTS spodbuja strategije poučevanja, ki so osredotočene na študenta: izhodišče je študijska oziroma delovna obremenitev študenta. Takšno poučevanje je naravnano k študijskim rezultatom, kot so definirani v programu, temelji pa na sodobnih, inovativnih metodah, aktivnem učenju, skupinskem delu in individualnih stikih študenta z visokošolskimi učitelji in visokošolskimi sodelavci.

3. člen (kreditne točke)

Kreditna točka je merska enota za vrednotenje dela, ki ga študent v povprečju opravi (v nadaljnjem besedilu: obremenitev študenta).

1 kreditna točka pomeni 25 do 30 ur obremenitve študenta; letna obremenitev študenta je 1500 do 1800 ur.

V obremenitev študenta se štejejo: predavanja, seminarji, vaje in druge oblike organiziranega študijskega dela (praktično usposabljanje, hospitacije, nastopi, terensko delo ipd.), individualno študijsko delo (sprotno delo, študij literature,

seminarske naloge, projektno delo, raziskovalno delo), priprava na izpite ali druge oblike preverjanja ter diplomsko oziroma magistrsko delo ali doktorska disertacija.

Študentu se kreditne točke dodelijo, ko izpolni študijske obveznosti, opredeljene v tretjem odstavku tega člena, in sicer za vsako uspešno opravljeno obveznost posebej.

Število kreditnih točk celotnega študijskega programa je zmnožek števila let uradnega trajanja študijskega programa in letnega števila kreditnih točk.

4. člen (kreditno ovrednotenje študijskih programov)

Visokošolski strokovni študijski programi in univerzitetni študijski programi obsegajo od 180 do 240 kreditnih točk in trajajo tri do štiri leta.

Magistrski študijski programi obsegajo 60 do 120 kreditnih točk in trajajo eno do dve leti, vendar tako, da na istem strokovnem področju skupaj s študijskim programom prve stopnje trajajo pet let. Magistrski študijski programi, ki obsegajo 60 kreditnih točk, omogočajo študentom, ki so na prvi stopnji končali študij, ovrednoten s 180 kreditnimi točkami, dodatni letnik, tako da si skupaj pridobijo 120 kreditnih točk, potrebnih za dokončanje magistrskega študijskega programa.

Trajanje študija po študijskih programih, ki izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije, mora biti usklajeno s temi direktivami.

Doktorski študijski programi obsegajo 180 kreditnih točk in trajajo tri leta.

Študij po študijskih programih prve in druge stopnje, ki se izvaja po delih, določenih s programom, se kreditno ovrednoti.

Študijski programi za izpopolnjevanje obsegajo najmanj 10 in največ 60 kreditnih točk.

Za potrebe zunanje evalvacije se šteje, da višješolski študijski programi obsegajo 120 kreditnih točk in trajajo dve leti.

5. člen (kreditno ovrednotenje letnika in semestra ter predmetnika)

Študijski programi morajo biti sestavljeni tako, da posamezni letnik študijskega programa obsega 60 kreditnih točk, semester pa 30 kreditnih točk.

Iz predmetnika mora biti razvidni število kreditnih točk, potrebnih za dokončanje posamezne enote programa (t.j. predmeta, modula, praktičnega usposabljanja ipd.), in učni dosežki tako celotnega študijskega programa kot posameznih enot programa.

Posamezni predmet mora biti ovrednoten z najmanj 3 kreditnimi točkami, priporočljivo število kreditnih točk za posamezni modul je najmanj 5 ali večkratnik tega števila, za 1 teden praktičnega usposabljanja pa 2.

Kreditno vrednotenje enot programa z decimalnimi števili ni dopustno.

Če je za dokončanje študija s študijskim programom predvideno diplomsko oziroma magistrsko delo ali doktorska disertacija, jo je treba kreditno ovrednotiti, vendar tako, da skupno število kreditnih točk za posamezni študijski program ne presega števila iz 4. člena tega akta.

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod v statutu ali drugem aktu določi postopke za sodelovanje študentov oziroma študentskega sveta pri ocenjevanju in preverjanju dejanske obremenitve študenta. Izvajanje postopka se preverja ob zunanji evalvaciji visokošolskega zavoda.

Po uvedbi novega študijskega programa je treba dejansko obremenitev študenta preverjati vsako študijsko leto do diplomiranja prve vpisane generacije, potem pa najmanj vsaki dve leti.

Opis metodologije preverjanja obremenitve študenta je del poslovnika kakovosti, ki ga sprejme visokošolski zavod, samoevalvacijsko poročilo visokošolskega zavoda pa mora vsebovati izsledke preverjanja teh obremenitev.

6. člen (merila za obvezne in izbirne enote programa)

Ob upoštevanju značilnosti študijskega področja, v katerega študijski program spada, znanstveno-raziskovalnih oziroma umetniških področij, na katerih temelji, ter ob upoštevanju stopnje in vrste študijskega programa in njegove notranje razčlenjenosti (smeri, moduli, enopredmetnost, dvopredmetnost, regulirani poklici ipd.) se opredelijo razmerja med obveznimi in izbirnimi enotami programa, pri čemer mora biti izbirnih najmanj 10 %.

Posebej je treba določiti delež izbirnih enot programa oziroma število kreditnih točk, ki si jih študent lahko pridobi v drugih študijskih programih.

Zaradi mobilnosti mora imeti študent možnost, da najmanj 10 kreditnih točk iz obveznih ali izbirnih enot programa prenese iz enega študijskega programa v drugega.

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod v statutu ali drugem aktu določi postopke za priznavanje kreditnih točk, pridobljenih v drugih študijskih programih na istem ali drugih visokošolskih zavodih.

7. člen
(organ ali odgovorna oseba za ECTS na visokoškolskem zavodu)

Za uveljavljanje ECTS in usklajevanje s tem povezanih nalog univerza oziroma samostojni visokoškolski zavod v statutu ali drugem aktu določi organ ali eno ali več odgovornih oseb.

8. člen
(predstavitveni zbornik visokošolskega zavoda)

Za informiranje študentov o kreditnem sistemu študija visokoškolski zavod pripravi predstavitveni zbornik (information package). Vsebovati mora podatke o vseh glavnih sestavinah študijskega programa, zlasti pa predmetnik z opisi predmetov, s kreditnimi točkami opredeljene študijske obveznosti ter podatke o izpitnem režimu oziroma načinih ocenjevanja ter ocenjevalni lestvici.

Predstavitveni zbornik ima lahko tudi druge sestavine po presoji visokošolskega zavoda. Izdaja se v slovenskem jeziku, priporočljiva pa je tudi izdaja v vsaj še enem od uradnih jezikov EU.

Predstavitveni zbornik je treba posodabljati hkrati s spreminjanjem študijskih programov.

Predstavitveni zbornik mora biti javno objavljen.

9. člen
(drugi dokumenti)

Za uresničevanje študentskih izmenjav in prenos kreditnih točk, lahko pa tudi za nabiranje kreditnih točk, visokoškolski zavodi sprejmejo naslednje dokumente (standardizirane obrazce): študentovo prošnjo/prijavo (application form), sporočilo o opravljenih študijskih obveznostih (transcripts of records), študijsko pogodbo (learning agreement), lahko pa tudi druge.

Obrazci dokumentov iz prejšnjega odstavka morajo biti objavljeni na spletnih straneh univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda.

10. člen
(uveljavitev meril)

Ta akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 0072-6/2010/10
Datum: 18. 11. 2010

dr. Maja Makovec Brenčič
predsednica sveta
Nacionalne agencije Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu